Del balcó de l'ajuntament a la «Champions»

Unes 5.000 persones reben l´equip a la plaça del Vi i vibren de valent amb els parlaments d´uns jugadors que, a part d´agrair el suport de l´afició, prometen donar guerra a Primera plantant cara a Barça i Madrid

Parlaments dels jugadors del Girona al balcó de l´ajuntament

I la plaça del Vi va quedar petita. Minúscula. No s´hi cabia. Festa a peu de terra i festa als balcons. Al de l´ajuntament, sobretot. Va ser l´eix central de la celebració, ple de gom a gom, amb jugadors i entrenadors, alcaldessa inclosa. Però abans i després, la plaça va bullir com mai. Si s´havia vestit per a l´ocasió aquell 2013 per acomiadar una gran temporada que acabava amb derrota, millor i més espectacular va ser encara l´ambient ahir, que hi havia un ascens a Primera per celebrar. Amb prop de 5.000 persones, segons dades oficials, l´afició va xalar de valent amb els parlaments dels futbolistes i de Machín, no va deixar d´encadenar càntics i va fer onejar banderes i bufandes cada dos per tres.

No eren ni dos quarts de 6 de la tarda i la gentada ja deixava la plaça sense gairebé ni un sol forat. El Despacito i el Súbeme la Radio de torn sonaven ben fort per la megafonia, mentre que tothom esperava l´arribada dels futbolistes, els autèntics protagonistes. Sense notícies encara de la posició exacta de l´autocar i per fer una mica de temps, els aficionats, bona part d´ells vestits per a l´ocasió amb samarretes del Girona d´ara i d´abans, es dedicaven a encadenar càntics. A primera oe!, Que boti Montilivi! i uns quants més formaven el repertori, mentre el director esportiu Quique Cárcel s´afa nyava a inmortalitzar el moment des del balcó principal del consistori. Ben a prop, l´exalcaldessa Anna Pagans s´ho mirava; com també el representant territorial de la Federació Catalana de Futbol, Jordi Bonet. Mentrestant, la tinenta d´alcalde, Isabel Muradàs, ballava al ritme de la música.

Al so del tema principal de la pel·lícula Pirates del Carib es va anunciar l´arribada dels jugadors i membres del cos tècnic. Van arribar tots ells a peu, caminant fins l´ajuntament i envoltats d´un ambient espectacular. Després d´un minuts de suspens, amb la plantilla dins del consistori i sense sortir al balcó (només Felipe, Eloi i Pablo Marí es deixaven veure de tant en tant per la finestra, en un primer tastet), va arribar el moment clau. El que tothom esperava. Sonava l´himne del Girona de fons quan els futbolistes, Pablo Machín i els membres del cos tècnic van aparèixer a escena. Davant seu, els Marrecs de Salt carregaven un parell de pilars. Una bengala s´encarregava de posar color a l´escena, al moment que lluïa la pancarta que duia per text: «Girona, Ciutat de Primera». Els jugadors vivien l´escena animats; la majoria s´afanyava a immortalitzar el moment amb els seus telèfons mòbils.

Llavors, l´alcaldessa, Marta Madrenas, va prendre la paraula per recordar que s´havia «fet història», que el «somni» s´havia «fet realitat» i que «tenim un equip i una ciutat de Primera». El Delfí Geli més natural de tota la

temporada va aparèixer a escena per elogiar els «fenòmens» que hi ha a la plantilla i per donar les «gràcies» a l´afició. Abans que Machín agafés el micròfon, els càntics que venien de la plaça es recordaven de l´Sporting i el Lugo, botxins recents del Girona, però que jugaran la temporada vinent a la Segona Divisió A. «Si quan veig Montilivi animar-nos se´m posa dura, imagineu com la tinc ara», va dir Machín, en to de broma. El sorià va donar el tret de sortida als seus futbolistes. Richy i Felipe, en to de comiat, van parlar visiblement emocionats mentre l´afició els ovacionava. Àlex Granell, acompanyat per Sebas Coris, va entonar Vigila Leo Messi, el Girona ja és aquí!, mentre Eloi Amagat recordava que fa pocs anys, al mateix escenari, l´equip celebrava haver perdut contra l´Almeria. «Ja ho tenim això, els catalans. Ens agrada celebrar les derrotes. Però la història ha canviat gràcies a vosaltres», va dir abans de llançar la samarreta de l´ascens. Pere Pons va deixar ben clar que «rebentarem el Barça i el Madrid», Sandaza va prometre «la Champions» i Mojica hi va posar el ritme. I la plaça va respondre. Des del primer fins a l´últim minut. Entregada al seu equip.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/06/06/del-balco-lajuntament-champions/850291.html?utm_source=rss